

Ivar Berendsen: Det fra Landstinget oversendte og paa en Overenskomst grundede Forslag, som her foreligger, kan jeg give min Tilslutning, og til denne enkelte Sætning kunde jeg have indskrænket mig, hvis der ikke var kommet en enkelt Forespørgsel til mig, som jeg gerne vil besvare, saaledes som jeg opfatter Forholdet. Der er spurgt mig udefra, hvordan Forholdet vil være med Hensyn til den Belysnings- og Varmesprit, om hvilken der blev indgaaet et Kompromis i 1918, da vi havde Spiritusafgiften til Behandling. Efter min Anskuelse er Forholdet det, at denne Lov ikke berører Belysnings- eller Varmesprit, hverken med Hensyn til den hidtil gældende Frihed for Tillægsafgift eller med Hensyn til, at Denatureringsafgiften bliver fuldt ud tilbagebetalt, saa at denne Sprit ikke kommer ind under den Finansministeren givne Bemyndigelse.

Theodor Jensen: Ogsaa mit Parti kan tiltræde dette, fra Landstinget oversendte Lovforslag. Jeg beklager kun, at den fattige danske Mands Snaps ved dette Lovforslags Gennemførelse bliver endnu dyrere, og jeg beklager paa Industriens Vegne den store Begrænsning i Produktionen i Spiritus i Forhold til tidligere Tid. Industrien havde naturligvis hellere set, at der var blevet givet Tilladelse til Fremstilling af et større Kvantum Sprit med en forholdsvis mindre Tillægsafgift, saa at det finansielle Resultat for Statskassen var blevet det samme. Endvidere beklager Industrien, at Tillægsafgiften paa teknisk Sprit ikke helt kan bortfalde, men at der stadig skal svares en saadan, der dog lægger Industrien nogle Hindringer i Vejen. Det maa imidlertid haabes, at Forholdene, naar denne midlertidige Lov udløber, vil stille sig gunstigere for Industrien.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

Finansministeren (Brandes): Jeg har kun den Bemærkning at gøre til det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen), at Forholdet med Hensyn til Spiritus til Belysning o. s. v. forbliver ganske uforandret efter dette Lovforslags Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd. Amtstuerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3317).

Sagen sattes til Forhandling.

Hagbart Berg: Det foreliggende Lovforslag om Ordning af Lønningerne ved Amtstuerne skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale til velvillig Behandling. Forslaget er jo Udtryk for en Overenskomst i en Kommission, og naar de forskellige Partier i en Kommission er blevet enige om en Sag, plejer der at være ret almindelig Tilfredshed. Jeg tror imidlertid i det foreliggende Tilfælde at turde sige, at vi deler den højterede Finansministers Beklagelse af, at det ikke i højere Grad, end sket er, er lykkedes at naa til en Ordning, der hvilede i sig selv, altsaa en Ordning, der ikke foranledigede en ret betydelig Merudgift for Statskassen.

Det er klart, at de ganske overordentlig store Indtægter, som Amtsforvalterne har haft under Krigen, ikke kan være normgivende, at Amtsforvalterne ikke har nogen Ret til at faa deres Lønningsforhold i Fremtiden ordnet paa Basis af disse Indtægter. De faste Lønninger, der er foreslaaede, er der neppe noget at sige til; de er i Overensstemmelse med Lønningerne i den store Tjenestemandslov. Naar det imidlertid har været saa vanskeligt at ordne disse Forhold, er det, dels fordi Amtsforvalterne har haft saa store Indtægter, der for en væsentlig Del er flydt af Sportlerne, men ogsaa paa Grund af Personalets Forhold, da det i alt Fald har været en ret udbredt Anskuelse, at mange af disse ikke har været fuldt beskæftigede. Naar jeg altsaa giver min Tilslutning til de foreslaaede faste Lønninger, er det under den udtrykkelige Forudsætning, at de kun kommer til at gælde for fuld Beskæftigelse, at Ministeriet vil holde Øje med, at der ikke ansættes et større Personale end absolut nødvendigt.

Jeg har altsaa ikke noget at bemærke til de faste Lønninger. Derimod synes jeg, at den foreslaaede Ordning med Hensyn til Sportlerne, til de uvisse Indtægter, ikke er saa god, som den kunde være. Jeg kunde have ønsket, at man i højere Grad, end Tilfældet er blevet, havde kunnet